

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 70.877 van 19 januari 1998
in de zaken A. 38.575/IX-320
45.317/IX-228
46.031/IX-329
47.141/IX-330.

- In zake :
- I. Marc VERPLANCKE,
wonende te BRUGGE 2,
Rijselstraat 59,
 - II. 1. Freddy HAERINCK,
2. Paul DEPREZ,
3. Joris DE BRUYNE,
4. Nicole CROES,
5. Willy DE KEYSER,
6. Lieve SPAENS,
7. Mieke FEYS,
8. Peter PREEM,
9. John HAUWKINS,
10. Caroline VANDENBOSSCHE,
11. Philippe GHEYSENS,
12. Leen SERPENTIER,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat L. DE MEULENAERE,
kantoor houdende te GENT,
Tentoonstellingslaan 54,
 - III. Marc VERPLANCKE,
wonende te BRUGGE 2,
Rijselstraat 59,
 - IV. 1. Freddy HAERINCK,
2. Paul DEPREZ,
3. Joris DE BRUYNE,
4. Nicole CROES,
5. Willy DE KEYSER,
6. Lieve SPAENS,
7. Mieke FEYS,
8. Peter PREEM,
9. John HAUWKINS,
10. Caroline VANDENBOSSCHE,
11. Philippe GHEYSENS,
12. Leen SERPENTIER,
13. Lieve HELEVEN,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat L. DE MEULENAERE,
kantoor houdende te GENT,
Tentoonstellingslaan 54

tegen :

I.

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Staatssecretaris voor Maatschappelijke Inte-
gratie en Leefmilieu, thans de Minister van
Volksgezondheid,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. PUTZEYS en X. LEURQUIN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Sint-Bernardusstraat 98,

II. + III. + IV.

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Staatssecretaris voor Maatschappelijke Inte-
gratie en Leefmilieu, thans de Minister van
Volksgezondheid,
die woonplaats kiest bij
Advocaat O. SLUSNY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brugmannlaan 307, bus 1.

tussenkomen de partij :

II. + III. + IV.

Katrien DE PAUW,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. DE LATHAUWER,
kantoor houdende te GENT,
Savaanstraat 7.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat op 7 april
1988 namens apotheker Marc VERPLANCKE werd ingediend
door zijn raadsman B. STAELENS, advocaat te Brugge, om
de vernietiging te vorderen van het besluit 12 januari
1988 van de Staatssecretaris voor Volksgezondheid
waarbij aan verzoeker de vergunning wordt geweigerd tot
het openen van een voor het publiek open te stellen
officina te Blankenberge, aan de Hugo Verriestlaan ter
hoogte van de Breughellaan;

Gezien het verzoekschrift dat op 8 november
1991 werd ingediend namens Freddy HAERINCK, Paul DEPREZ,
Joris DE BRUYNE, Nicole CROES, Willy DE KEYSER, Lieve
SPAENS, Mieke FEYS, Peter PREEM, John HAUWKINS, Caroline

VANDEBOSSCHE, Philippe GHEYSENS en Leen SERPENTIER, allen apothekers te Blankenberge, door hun raadsman L. DE MEULENAERE, advocaat te Gent, om de vernietiging van het te vorderen besluit van de Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Gehandicaptenbeleid van 10 september 1991 waarbij aan Katrien DE PAUW, apothekeres, vergunning verleend wordt voor het openen van een voor het publiek opengestelde officina te Blankenberge, Hugo Verriestlaan nr. 46;

Gezien het verzoekschrift dat op 25 mei 1992 werd ingediend namens Freddy HAERINCK, Paul DEPREZ, Joris DE BRUYNE, Nicole CROES, Willy DE KEYSER, Lieve SPAENS, Mieke FEYS, Peter PREEM, John HAUWKINS, Caroline VANDEBOSSCHE, Philippe GHEYSENS, Leen SERPENTIER en Lieve HELEVEN allen apothekers te Blankenberge- door hun raadsman L. DE MEULENAERE, advocaat te Gent, om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Gehandicaptenbeleid van 5 maart 1992 waarbij aan Katrien DE PAUW vergunning verleend wordt het adres van haar officina te wijzigen van de Hugo Verriestlaan 46 te Blankenberge naar de Hugo Verriestlaan 68 aldaar;

Gezien het verzoekschrift dat op 14 februari 1992 werd ingediend namens apotheker Marc VERPLANCKE, door zijn raadsman B. STAELENS, advocaat te Brugge, om de vernietiging van hetzelfde besluit van 10 september 1991 te vorderen;

Gelet op het arrest nr. 38.417 van 24 december 1991 in de zaak G/A. 45.317/IX-328 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gelet op het arrest nr. 39.148 van 2 april 1992 in de zaak G/A. 46.031/IX-329 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gelet op het arrest nr. 39.947 van 30 juni 1992 in de zaak G/A. 47.141/IX-330 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 16 januari 1992 in de zaak G/A. 45.317/IX-328;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 16 april 1992 in de zaak G/A. 46.031/IX-329;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 23 juli 1992 in de zaak G/A. 47.141/IX-330;

Gelet op de beschikkingen van 27 februari 1992, 29 april 1992 en 29 juli 1992 die de tussenkomst van Katrien DE PAUW toelaten;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de verslagen opgemaakt door Aduiteur J. STEVENS;

Gelet op de beschikking van 3 augustus 1994 waarbij de zaken nrs. A. 45.317/IX-328, 46.031/IX-329 en 47.141/IX-330 worden gevoegd;

Gelet op de beschikkingen van 3 augustus 1994 en 4 augustus 1994 die de neerlegging ter griffie van de verslagen en van de dossiers gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 13 oktober 1997 waarbij de terechtzitting in de zaak A. 38.575/IX-320 bepaald wordt op 27 oktober 1997, op welke datum de zaak is uitgesteld tot de terechtzitting van 24 november 1997

Gelet op de beschikking van 13 oktober 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 november 1997;

Gehoord het verslag van de Eerste Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. STAELENS, die verschijnt voor Marc VERPLANCKE, van Advocaat M. CORNUT die, loco Advocaat L. DE MEULENAERE verschijnt voor de overige verzoekende partijen, van Advocaat F. BORREMANS die, loco Advocaten J. PUTZEYS en X. LEURQUIN en van Advocaat O. RONSE die, loco Advocaat O. SLUSNY verschijnen voor de verwerende partij, en van Advocaten B. DE LATHAUWER en G. DEVOS, die verschijnen voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. STEVENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Over de samenvoeging van de zaak A. 38.575 met de zaken A. 45.317, 46.031 en 47.141.

Overwegende dat de Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Gehandicaptenbeleid op 10 september 1991 een vergunning heeft verleend aan apothekeres Katrien DE PAUW tot het openen van een voor het publiek open te stellen officina te Blankenberge, Hugo Verriestlaan 46; dat tegen die beslissing annulatieberoepen werden ingediend door 12 apothekers van Blankenberge (zaak A. 45.317/IX-328) en door verzoeker Marc VERPLANCKE in de zaak A. 46.031/X-031/IX-329; dat de Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Gehandicaptenbeleid op 5 maart 1992 aan apothekeres Katrien DE PAUW een vergunning tot het wijzigen van het adres van haar officina van de Hugo Verriestlaan 46 te Blankenberge naar de Hugo Verriestlaan 68 aldaar heeft verleend; dat tegen die beslissing een annulatieberoep ingediend werd door 13 apothekers van Blankenberge (zaak A. 47.141/IX-330);

Overwegende dat deze voormelde drie beslissingen betrekking hebben op de vestiging van een officina aan de Hugo Verriestlaan te Blankenberge; dat het met het oog op een goede rechtsbedeling aangewezen is de vier vermelde zaken samen te voegen;

1. A. Over de gegevens van de zaak A. 38.575.

1.1. Op 14 november 1981 hernieuwt verzoeker, apotheker Marc VERPLANCKE, een vergunningsaanvraag van een voor het publiek opengestelde officina te Blankenberge, Hugo Verriestlaan, ter hoogte van de Breughellaan.

1.2. Zeventien apothekers van Blankenberge dienen gezamenlijk bezwaar in; apothekeres Katrien DE PAUW dient een afzonderlijk bezwaar in.

1.3. Alle adviezen zijn ongunstig. Het advies van OPHACO dient evenwel als gunstig beschouwd te worden omdat het buiten termijn werd verleend.

1.4. Op 21 december 1994 brengt de vestigingscommissie volgend ongunstig advies uit :

"Ten aanzien van art. 1 § 2 van het K.B. in hoofde vermeld.

Met een bevolkingsbestand van 15.175 inwoners op 1 januari 1984 (zie Stbl 13.X.84) telt Blankenberge 13 apotheken. Gebaseerd op het demografisch gegeven is de oprichting van een bijkomende officina niet mogelijk ($15.175 : 2.500 = 6$ apotheken waar er reeds 13 voor het publiek geopend zijn).

Ten aanzien van art. 1 § 3 littera a.

1. De nieuwe vestiging is gesitueerd op 985 m van de dichtstbijzijnde officina DE PAUW, Kerkstraat 257. Het rekest voldoet aan de afstandsvoorwaarde van ongeveer 1 km.

2. In zijn besluitschrift van 26.XI.1984 poneert aanvrager dat, de geplande farmacie de behoeften zou dekken van 2.578 inwoners. Hij geeft de lijst met de straten en aantal inwoners die hij betreft in zijn invloedssfeer (cfr. tabel dd. 23.XI.1984 als bijlage der conclusies).

Bespreking van het geciteerde cijferaantal.

Voor de Masereellaan worden 127 inwoners gerekend. In zijn rapport van 15 maart '84 vermeldt de regionale inspekteur er 129 maar voegt daaraan toe 'Rustoord inbegrepen'. In hun betoog van 28.08.1982 beklemtonen 'de apotheken van Blankenberge' (sic) dat, de personen die, in het rustoord verblijven, hun geneesmiddelen betrekken uit de ziekenhuisapotheek van het O.C.M.W. Volgens het stadsbestuur woonden er op 31.08.82 in de Masereellaan 21 personen, 'Rustoord niet medegerekend'. Rekestant kan aldus een 100 tal bejaarden die verzorgd worden in het Rustoord, niet aanzien als aangewezen op de nieuwe apotheek voor hun geneesmiddelen.

De analyse van de kaart opgemaakt door meetkundige DE CRAEMER mede de plattegrond van de stad gevoegd bij het verslag van de inspekteur wijzen uit dat niet alleen de inwoners van de Vuurkruiserstraat (57 in aantal) maar ook deze van de J. Ponjaertstraat (55 in aantal) en de L. Van Sluysstraat (42 in aantal) dichter bij de bestaande apotheek DEPREZ gevestigd zijn dan bij de geplande. Deze realiteit blijkt eveneens 'a contratio uit het rapport van de inspekteur d.d. 15.3.84 volgens welk deze drie straten niet worden vermeld in de bijlagen van dit rapport, bijlagen gedagtekend van 8 maart 84.

Uit wat voorafgaat kan gevoeglijk worden afgeleid dat het quorum van 2.500 inwoners niet is bereikt en het van nut ontbloomt is de realiteit van de overige posten nog te toetsen aan de Werkelijkheid.

De hernieuwde aanvraag vindt geen steun in art. 1 § 3 littera a, nu niet is voldaan aan de gezamenlijke voorwaarde ervan wat betreft het quorum van 2.500 inwoners.

De commissie beklemtoont ten overvloede dat, de oprichting van een bijkomende apotheek, de concentratie van apotheken in het gebied nog zal versterken wat indruist tegen de bepalingen van art. 1 § 1 nrs. 1. en 2. Zo rekestrant in zijn beschouwingen wordt gevolgd, resteren er nog $15.175 - 2.578 = 12.597$ inwoners voor 13 gevestigde apotheken hetzij 969 per apotheek! In de Kerkstraat als centrale as voor het verkeer met drie apotheken, de Jules De Troozlaan met 1 apotheek zijn deze apotheken, goed gelegen om de klanten van geneesmiddelen te voorzien in de geconcentreerde zone. De dermarcatielyn uitgevoegd door rekestrant om zijn invloedssfeer te bepalen houdt geen rekening met de werkelijkheid, de urbanistische structuur van de betrokken regio onder meer weinig voorzieningen, grote lege zone ingenomen door het rijkssportcentrum.

Met de aangroei van bevolking kan geen rekening worden gehouden daar deze aangroei uitsluitend op toekomstplannen berust met de hieraan verbonden onzekerheid nopens de daadwerkelijke uitvoering van de bouwplannen".

1.5. Verzoeker komt in beroep van voormelde beslissing en op 16 december 1986 verleent de Commissie van beroep een gunstig advies dat gesteld is in volgende bewoordingen :

"Overwegende dat verzoeker echter aanspraak maakt op de afwijking voorzien bij artikel 1, paragraaf 3 letter a) van voormeld Koninklijk Besluit, meer bepaald dat de dichtstbijgelegen apotheek zich op ongeveer 1 km bevindt van de geplande apotheek en dat deze laatste de behoeften kan dekken van 2.500 inwoners.

Overwegende dat, qua afstand, de geplande apotheek aan de eerste van de twee voormelde voorwaarden voldoet : de geplande apotheek bevindt zich inderdaad op 985 m van de dichtstbijgelegen aptoheek, deze van apotheker DE PAUW (zie het verslag van de gewestelijke farmaceutische inspecteur d.d. 25 september 1982).

Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft - de behoeften dekken van 2.500 inwoners - de Commissie van Beroep het volgende vaststelt :

1. De stad Blankenberge kent de laatste jaren een voortdurende aangroei van bevolking; 14.301 inwoners op 31 december 1975 (Belgisch Staatsblad van 25 juni 1976), 15.110 inwoners op 1 januari 1983 (Belgisch Staatsblad van 26 oktober 1983) en 15.191 op 1 januari 1985 zoals hierboven vermeld;
2. de geplande apotheek is gelegen aan de periferie van de stad Blankenberge in een wijk die ontegensprekelijk een aanzienlijke aangroei van bevolking kent wat bewezen wordt door de volgende stukken
 - a) het voormeld verslag van de gewestelijke farmaceutische inspecteur d.d. 25 september 1982 dat zegt; 'Het aantal inwoners dat qua afstand dicht bij deze geplande vestiging dan bij de andere omliggende gevestigde apotheken zou wonen bedraagt ongeveer 1.900 eenheden'.
 - b) Het aanvullend verslag d.d. 15 maart 1984 uitgebracht op verzoek van de Vestigingscommissie door voornoemde inspecteur o.m. het volgende voorkomt : '... Aldus werd door mij op een plattegrond van de stad Blankenberge een zone afgebakend waarbinnen de straten of gedeelten van straten qua afstand dicht bij de geplande vestiging dan bij de omliggende apotheken gelegen zijn. Door het stadsbestuur van Blankenberge werd op mijn vraag het aantal inwoners binnen deze zone bepaald op 2.222 eenheden (Zie bijlage aan een brief d.d. 18 maart 1984 ondertekend door de Burgemeester en de Stadssecretaris van Blankenberge).
 - c) Een brief met bijlage d.d. 14 oktober 1986 ondertekend door de Burgemeester en de Stadssecretaris van Blankenberge en neergelegd door verzoeker waaruit blijkt dat in het bewuste gebied 2.776 inwoners op de geplande apotheek aangewezen zijn.

Overwegende weliswaar dat, zoals de Vestigingscommissie het laat opmerken, de inwoners van de Vuurkruisersstraat (49 in aantal) van de J. Ponjaertstraat (46 in aantal) niet tot de invloedsfeer van de geplande apotheek behoren;

Overwegende daarentegen dat een honderdtal mensen die het bejaardentehuis gelegen in de Masereellaan bewonen wel aangewezen zijn op de geplande apotheek : deze personen zijn in de stad Blankenberge ingeschreven en hebben aldaar een vast verblijf (Arrest van de Raad van State d.d. 14 november 1985 in zake BOVEN Myriam e.a. tegen de Belgische Staat); ook zijn die personen er niet toe gehouden zich in geneesmiddelen te bevoorraden in de ziekenhuisapotheek die in vermelde rustoord zou ingericht zijn;

Overwegende bijgevolg dat zelfs indien geen rekening wordt gehouden met de voormelde inwoners van de Vuurkruiserstraat en van de J. Ponjaertstraat verzoeker alleszins het wettelijk minimum van 2.500 inwoners bereikt en aldus ook aan de tweede voormelde voorwaarde voldoet;

Overwegende dat, alle voormelde gegevens en omstandigheden in acht genomen, de door Marc VERPLANCKE geplande vestiging aan de wettelijke voorwaarden voldoet en van aard is een meer adequate, doeltreffende en regelmatige geneesmiddelenvoorziening in het belang van de volksgezondheid tot stand te brengen";

1.6. Op 12 januari 1988 besluit de Staatssecretaris de gevraagde vergunning niet te verlenen, op grond van volgende redengeving :

"Ingevolge uw aanvraag, ingediend op 16 november 1981 met het oog op het verkrijgen van een vergunning voor het oprichten van een voor het publiek open te stellen officina te Blankenberge, aan de Hugo Verriestlaan ter hoogte van de Breughellaan en na kennis te hebben genomen van het advies van de Commissie van Beroep d.d. 26 december 1986 heb ik beslist de aangevraagde vergunning te weigeren om volgende redenen :

Op 1.1.1986, telde de gemeente Blankenberge die niet is gefusioneerd 15.307 inwoners (Belgisch Staatsblad van 7 november 1986). Er zijn 13 apotheken gevestigd en 1 ziekenhuisapotheek beheerd door het O.C.M.W.

Op demografisch vlak, krachtens artikel 1 § 2 van het koninklijk besluit van 25 september 1974 gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 19.4.1977, 16.12.1981 en 23.12.1983, is de opening van een bijkomende apotheek principieel niet mogelijk.

Anderzijds, zijn de twee voorwaarden voor de toepassing van de uitzonderingsbepalingen voorgescreven bij artikel 1 § 3 van hetzelfde koninklijk besluit niet vervuld voornamelijk wat het aantal bediende inwoners betreft en hierover moeten een reeks elementen in aanmerking genomen worden die pleiten tegen de vestiging van een apotheek aldaar :

Reeds dadelijk, dient er opgemerkt te worden dat de aanvraag tegenstrijdig is met de algemene beginselen van de spreiding van de apotheken zoals omschreven in artikel 1 § 1 van het hogervermeld koninklijk besluit, voornamelijk onder 1° en 2° : de stad Blankenberge vertoont immers reeds een uitzonderlijke overconcentratie van apotheken die door de vestiging van een nieuwe officina nog zou verergeren.

De meest nabije officina bevindt zich op 985 meter van de vooropgestelde vestiging zodat de voorwaarden

van artikel 1 § 3 lettera a moeten vervuld worden. Terzake, aan de eerste voorwaarde 'ongeveer 1 km' wordt aldus voldaan.

Maar wat het aantal inwoners betreft moet men vaststellen dat de door U geplande officina de behoeften van 2.500 inwoners niet zal dekken.

Dienaangaande, dient er immers rekening te worden gehouden met de aanwezigheid van het Rijkssportcentrum dat een hindernis vormt om de geplande apotheek te bereiken en met het bestaan van een eenrichtingsverkeer in de Koning Albertlaan waarvan de twee rijrichtingen van mekaar gescheiden zijn door een middenberm. Hierdoor moet een deel van de bewoners noodzakelijk de omweg maken eerst in de richting van de Duinen om in de richting van het Station te kunnen afzwijken ter hoogte van het Duinenpad en slechts daarna ter hoogte van de Koning Boudewijnlaan of van de Prinsenlaan om na het drukke verkeer te hebben doorgesneden, de geplande officina ten slotte te kunnen bereiken.

Hieruit vloeit voort dat een deel van de bewoners hetzij dichterbij de naburige apotheken zijn hetzij op deze gemakkelijker zijn aangewezen.

Aldus, op grond van uw laatste conclusies neergelegd voor de Commissie van Beroep, kunnen de bewoners van volgende straten, in het geheel of gedeeltelijk naargelang het geval, niet in aanmerking komen : de Vuurkruisenstraat, J. van de Puttelaan, Mgr. Waffelaertlaan, Van Sluysstraat, Jos Ponjaertstraat, De Wandelaar, Polderlaan. Wat de Koning Albertlaan betreft : 'van nr. 17 tot en met 57' volgens uw conclusies, dient vastgesteld dat het huis nr. 17 op de hoek van de Koning Albertlaan en van de J. Van de Puttelaan gelegen is zodat nog een deel van de inwoners van bedoelde laan niet in aanmerking kunnen genomen worden."

1.7. Dit besluit wordt op 9 februari 1988 aan verzoeker Marc VERPLANCKE aangezegd;

1. B. Over de gegevens van de zaken A. 45.317 en 46.031.

Overwegende dat de voornaamste gegevens van deze zaken kunnen samengevat worden als volgt :

1.1. Apothekeres Katrien DE PAUW dient op 30 mei 1984 een aanvraag in tot het bekomen van de vergunning om een voor het publiek toegankelijke officina te openen te Blankenberge, Hugo Verriestlaan 46.

1.2. De gouverneur van de provincie West-Vlaanderen geeft een gunstig advies. Het advies van de Provinciale Geneeskundige Commissie van 25 maart 1988 is ook gunstig, evenals dat van de beroepsorganisatie A.P.B.. De adviezen van de beroepsorganisatie OPHACO, dat van de farmaceutische inspecteur en dat van de inspecteur-generaal-coördinator van de Algemene Pharmaceutische Inspectie van 3 april 1990 zijn ongunstig.

1.3. Het advies van de vestigingscommissie van 24 juni 1991 is gunstig. Dit advies steunt op volgende gegevens en overwegingen :

"De aanvraag is gepland in de periferie (oostelijk gedeelte) van de stad Blankenberge die op 1 januari 1990, 16.239 inwoners telde met 13 apotheken.

De vestiging van een bijkomende apotheek op demografisch vlak op grond van artikel 1, § 2, van het bovenvermeld koninklijk besluit is principieel onmogelijk ($16.239:2.500 = 6,49$ apotheken).

De drie dichtstbij gelegen apotheken bevinden zich op ongeveer 1,25 km van de gekozen vestigingsplaats (apotheken DE PAUW, DEPREZ en HAERINCK), dit volgens het attest van landmeter TOSCA aangesteld op verzoek van aanvraagster.

Aanvraagster moet bijgevolg op grond van artikel 1, § 3, littera a) van het bovenvermeld koninklijk besluit een bevolkingsinbreng bewijzen van 2.500 inwoners.

Dit wordt haar aangetoond op grond van :

- een plattegrond van de Stad Blankenberge, geattesteerd door landmeter TOSCA, waarbij aanvraagster een zone heeft afgebakend waarbinnen de straten of gedeelten van straten qua afstand dichterbij de geplande vestiging dan

bij de omliggende apotheken gelegen zijn (stuk 4 door haar neergelegd).

Door het Stadsbestuur van Blankenberge werd het aantal inwoners binnen deze zone bepaald op (stuk 5) :

+ straten volledig behoren tot het gebied 2.095
+ delen van straten (halfwaarde afstand)

volledig behoren tot het gebied 508

TOTAAL 2.603

- een brief van de Stad Blankenberge ondertekend door de Burgemeester en de Stadssecretaris waaruit blijkt dat de geplande vestiging over een potentieel clientèle kan beschikken van meer dan 2.500 inwoners, dit rekening houdend met de inplanting van de bestaande apotheken (stuk 6).

In zijn verslag van 11 april 1991 stelt de Farmaceutische Inspecteur DESCHUTTER dat voor zover de metingen, uitgevoerd door landmeter TOSCA uit Blankenberge in opdracht van aanvraagster, met de wagen perfect controleerbaar zijn, hij geen opmerkingen heeft over de straten of delen van straten die door deze landmeter beschouwd worden als liggend binnen de invloedssfeer van de aangevraagde vestiging.

Hij kan dus ook niet anders dan de resultaten van de metingen en de daarbij horende bevolkingsattesten bevestigen.

In zijn verslag van 13 mei 1991 houdt de Inspecteur-Generaal-Coördinator voor dat de cijfers en de afstanden niet worden betwist.

Hij wijst echter op het feit dat er thans 3 adjunkt-apothekers in dienst zijn terwijl de lokale bevolking slechts met een honderdtal inwoners toegenomen is.

Hij stelt ook dat, volgens een constante rechtspraak van de Raad van State, er bij het bepalen van de vestigingssfeer rekening dient gehouden te worden met de ligging van de bestaande officina's en dat het vervullen van een afstandsvoorwaarde op zichzelf niet betekent dat de inwoners die dichterbij de geplande officina komen te wonen zonder meer tot die invloedssfeer mogen gerekend worden.

Op deze wijze wordt immers de overconcentratie van de apotheken in de hand gewerkt.

De Commissie stelt vast dat de officina gepland wordt in een nieuwe wijk en dat daardoor de geneesmiddelendistributie adequater, doeltreffender en regelmatig zal gerealiseerd worden.

Aan de voorwaarden, voorzien door artikel 1, § 3, littera a) is qua afstand (1 km) en qua bevolkingsbestand (2.500 inwoners) voldaan.

Er is dus zeker geen gevaar voor overconcentratie";

1.4. Alsdan wordt het bestreden besluit van 10 september 1991 genomen.

1.5. In toepassing van artikel 14, § 2, van het koninklijk besluit van 25 september 1974 betreffende de opening, de overbrenging en de fusie van voor het publiek opengestelde apotheken, zoals gewijzigd bij koninklijk besluit van 19 april 1977, dient de tussenkomende partij, apothekeres Katrien DE PAUW, op 9 oktober 1991 een aanvraag in tot adreswijziging van haar apotheek gelegen te Blankenberge, Hugo Verriestlaan nr. 46 naar de Hugo Verriestlaan 68, aldaar.

1.6. Op 24 februari 1992 brengt de vestigingscommissie een gunstig advies uit in volgende bewoordingen :

"Aanvraagster verschijnt in persoon bijgestaan door haar raadsman, Meester Jan Delepiere, advocaat, kantoorhoudend te 8000 Brugge, Wollestraat 53, en wordt gehoord in haar uitleg en middelen.

Volgende stukken werden neergelegd :

1. een schriftelijke behoorlijk gewettigde verklaring van de eigenares van het pand gelegen Hugo Verriestlaan 46, te 8370 Blankenberge die bevestigt dat sedert februari 1984 er een mondelinge overeenkomst bestond tussen haar en aanvraagster om bedoeld pand te verkopen in geval van vestigingstoelating voor een apotheek ten voordele van aanvraagster. Zij bevestigt verder door familiale redenen te moeten afstand nemen van haar beslissing.
2. een attest waarbij Meester Sabbe, notaris te Blankenberge, bevestigt dat aanvraagster bij verkoopsovereenkomst van 17 januari 1992 het onroerend goed zijnde een woonhuis gelegen aan de Hugo Verriestlaan 68, Blankenberge, gekadastriseerd Sectie A nr. 89/R groot 531 m² heeft aangekocht.

De Commissie doet opmerken dat de afstand tussen de twee panden amper 124 meter bedraagt (zie verslag van landmeter TOSCA) en dat uit het verslag van de farmaceutische inspecteur en de plattegrond van de stad Blankenberge blijkt dat het nieuwe adres dezelfde omgeving in de betrokken gemeente betreft, zodat de spreiding van de apotheken geenszins gewijzigd wordt.

Afstand tot de dichtstbijgelegen apotheek bedraagt nog steeds ± 1 km en het bevolkingsbestand van de

geplande apotheek 2.648 inwoners (zie bevolkingsat-test van de stad Blankenberge d.d. 14 mei 1991).

In die omstandigheden meent de Commissie dat de aanvraag aan de voorwaarden van art. 14 § 2 van voornoemd K.B. voldoet waarbij bepaald wordt dat wegens duidelijk gebleken dwingende redenen, een adres van de vergunning verleend door de Minister mag gewijzigd worden op voorwaarde dat het nieuw adres dezelfde omgeving in de betrokken gemeente betreft en dat de Vestigingscommissie die het advies heeft uitgebracht dat als basis diende tot het toekennen van de vergunning van oordeel is dat de spreiding van de apotheken verbeterd of geenszins gewijzigd wordt.

1.7. Op 5 maart 1992 neemt de Staatssecretaris voor Volksgezondheid, zich aansluitend bij de motivering van het advies van de vestigingscommissie, het bestreden besluit;

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep in de zaak A. 46.031.

2.1. Overwegende dat de tussenkomende partij en de verwerende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpen die gesteund is op de ontstentenis van belang in hoofde van verzoeker Marc VERPLANCKE; dat de verwerende partij die exceptie als volgt formuleert :

"dat verzoeker inderdaad aktueel geen titularis is van een vergunning voor een officina gelegen in de nabuurschap van de aan Katrien DE PAUW toegekende vestiging; dat verzoeker derhalve hoogstens over een mogelijk toekomstig belang beschikt, te weten in de hypothese dat de Raad van State voor hem gunstig zou oordelen in de procedure welke hij ingeleid heeft tegen de weigering van vestiging te zijner opzichte; dat hij derhalve niet beschikt over een aktueel belang om de annulatie te vorderen van de heden aangevochten beslissing (cfr. Arrest DE SMEDT, nr. 2223, 25.2.1953); ... dat verder het hypothetisch belang dat verzoeker tracht aan te tonen louter rust op commerciële overwegingen die terzake niet passend noch dienend zijn";

dat de tussenkomende partij van haar kant stelt :

"De verzoekende partij heeft geen onmiddellijk en actueel belang noodzakelijk tot het kunnen voeren van

de voorliggende procedure. Hij is vooreerst geen titularis van een apothekersofficina, gelegen in de onmiddellijke nabijheid van de plaats waarvoor de tussenkomen de partij een vestigingsvergunning heeft bekomen.

Er zou slechts sprake kunnen zijn van een toekomstig belang, i.e. in de hypothese dat de Raad van State de beslissing d.d. 12/1/1988 zou vernietigen. Er mag echter niet worden uitgegaan van de hypothese dat elke voor de Raad van State aangevochten administratieve beslissing ipso facto leidt/zal leiden tot haar annulatie.

Doordat de verzoekende partij haar schorsingsberoep afhankelijk stelt van een nog niet uitgesproken arrest (in casu het arrest van de Raad van State in de door hem aanhangig gemaakte procedure tot vernietiging van de beslissing d.d. 12/1/1988) erkent de verzoekende partij zelf dat hij thans geen (actueel en zeker) belang kan doen gelden (cfr. arrest nr. 2.223 d.d. 25/2/1953 van de Raad van State)";

2.2. Overwegende dat verzoeker omtrent deze zienswijze stelt wat volgt :

"Het feit alleen al dat verzoeker een annulatieberoep heeft ingediend tegen de weigering hem een vergunning af te leveren waar het openhouden van een officina op nagenoeg dezelfde plaats, impliceert dat verzoeker ter zake een belang heeft. Alwaar verzoeker aldaar een vergunning nastreeft, heeft hij er belang bij dat de aan tussenkomen de partij verleende vergunning vernietigd wordt. ...

Indien zou geoordeeld worden dat de beoordeling inzake het belang afhankelijk zou zijn van de voorafgaande uitspraak inzake A/A 38.575/VII-8037, quod non, is het evident dat deze zaak in toepassing van art. 60 Procedurereglement met onderhavige zaak dient te worden samengevoegd wegens verknochtheid.

Volkomen ten onrechte stelt verwerende partij dat inzake het belang 'commerciële overwegingen terzake passend noch dienend zijn'. Het is de evidentie zelf dat de commerciële en financiële gegevens een belang kunnen adstrueren. Verwerende partij verwacht belang en grond";

2.3. Overwegende dat een verzoeker, die de weigeringsbeslissing niet heeft betwist, niettemin het vereiste belang heeft om de toekenning van een vergunning te bestrijden, omdat hij ingevolge deze vergunning

minder kans heeft om nog met succes een vestigingsvergunning in deze omgeving aan te vragen; dat het verdedigde eigenbelang van verzoeker geen ongeoorloofd karakter heeft; dat de exceptie dan ook niet gegrond is;

3. Over de gegrondheid van het beroep in de zaak A. 38.575.

3.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending van artikel 1, § 3a, van het koninklijk besluit van 25 september 1974 betreffende de opening, de overbrenging en de fusie van voor het publiek opengestelde apotheken, de schending van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel en machtsoverschrijding door het inroepen van niet bestaande feiten, minstens door onredelijke beoordeling van feiten, aanvoert, doordat de verwerende partij beslist heeft dat verzoeker niet voldoet aan het criterium van artikel 1, § 3, a, van het koninklijk besluit van 25 september 1974, dat de behoefte van 2.500 inwoners moet gedekt worden, "omdat de inwoners van de Vuurkruisenstraat, J. Van de Puttelaan, Mgr. Waffelaertlaan, Van Sluysstraat, Jos Ponjaertstraat, De Wandelaar, Polderlaan, Kon. Albertlaan 17, niet in aanmerking komen omwille van volgende twee geformuleerde feiten : 1) de aanwezigheid van het Rijkssportcentrum vormt een hindernis om de geplande apotheek te bereiken en 2) het bestaan van twee met een middenberm gescheiden rijrichtingen in de Koning Albertlaan, beide rijrichtingen met eenrichtingsverkeer, waardoor een deel van de bewoners noodzakelijk de omweg maken eerst in de richting van de duinen om in de richting van het Station te kunnen afzwenken ter hoogte van de Koning Boudewijnlaan of van de Prinsenlaan om na het drukke verkeer te hebben doorgesneden, de geplande officina ten slotte te kunnen bereiken, terwijl verzoeker wel degelijk voldoet aan het criterium van behoeftendekking van 2.500 inwoners, terwijl noch het

ingeroepen feit dat de aanwezigheid van het sportcentrum een hindernis zou vormen, noch het ingeroepen feit dat de verkeerssituatie in de Koning Albertlaan een hinder-
nis zou vormen, aan de werkelijkheid beantwoorden en
terwijl de aanwezigheid van het sportcentrum en de
verkeerssituatie van de Koning Albertlaan precies
factoren zijn die de afgeslotenheid en het aangewezen
zijn op de geplande officina van de wijk aantonen";

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij met
betrekking tot het eerste middel erop wijst dat het
bestreden besluit steun vindt in een dubbele redenge-
ving, die volgens haar ieder op zich de weigeringsbe-
slissing verantwoorden, met name, eensdeels, dat "de
inplanting van de aangevraagde vestiging de reeds
bestaande uitzonderlijke overconcentratie van apotheken
nog zou verergeren en dus in strijd (zou) zijn met de
algemene beginselen van artikel 1 § 1 (inzonderheid 2°)
van het K.B. d.d. 25 september 1974", redengeving
waarvan verzoeker nagelaten heeft de schending als
rechtsmiddel aan te voeren, zodat het bestreden besluit
op deze grond voldoende verantwoord blijft, en, ander-
deels, dat "de geplande vestiging de behoeften van
2.500 inwoners niet (zal) dekken, omwille van de aanwe-
zigheid van het Rijkssportcentrum en omwille van de
verkeerssituatie m.b.t. de Koning Albertlaan, waardoor
een deel van de bewoners (van met name genoemde straten)
hetzij dichterbij de naburige apotheken gelegen zijn,
hetzij op deze gemakkelijker zijn aangewezen"; dat
verzoeker met betrekking tot het tweede motief in
werkelijkheid de appreciatie betwist van de verwerende
partij over de inwoners van de straten die tot de
invloedszone van de geplande officina behoren; dat
volgens hem "vooreerst dient te worden opgeworpen dat de
evaluatie van het potentieel cliënteel van een geplande
vestiging een feitelijke appreciatie inhoudt, waarvoor
de Raad van State niet bevoegd is zich in de plaats van
de bevoegde overheid, in casu verwerende partij, te

stellen, dat de wettelijkheidscontrole terzake van de Raad van State er zich toe 'beperkt' na te gaan of de aangevochten beslissing stoelt op vaststaande feiten alsmede na te gaan of op grond van die feiten de beoordeling van verwerende partij niet manifest onredelijk is, dat de verwerende partij zich wel degelijk heeft gebaseerd op bestaande feiten om bepaalde straten van de voorgestelde invloedsszone van de geplande vestiging uit te sluiten en met name in hoofddorde, de aanwezigheid van het Rijkssportcentrum en in meer ondergeschikte orde de verkeerssituatie van de Koning Albertlaan, dat het zeker niet onredelijk is te stellen dat de door verwerende partij genoemde inwoners van de straten die t.o.v. de geplande vestiging 'achter' het Rijkssportcentrum liggen en daardoor hetzij dicht bij de naburige apotheken zijn gelegen, hetzij op deze apotheken gemakkelijker zijn aangewezen, aldus als het ware uitgesloten worden van de invloedssfeer van de geplande vestiging en dat het voorgaande reeds alleen al op grond van de kaarten, die zich in het administratief dossier bevinden, door elk redelijk mens kan worden vastgesteld"; dat de verwerende partij er verder op wijst dat de kwestieuze met name genoemde straten evenmin behoorden tot het oorspronkelijk afgebakende vestigingsgebied, maar daaraan door verzoeker zelf pas achteraf werden toegevoegd toen bleek dat cijfermatig het cijfer 2.500 niet werd bereikt ("... Een blik op de kaart van het vestigingsgebied leert vooreerst dat bij de telling van 31.8.1982 een aantal dichtbevolkte straten vergeten werden, die, wegens hun geografische ligging t.o.v. de geplande vestiging, zeker tot de actieradius ervan horen. Het gaat om de Vuurkruisenlaan, de Ponjaertstraat, de Van Sluisstraat, de J. Van Paemelstraat, de Mgr. Van Waffelaertlaan, de J. Van de Puttelaan en een deel van de Koning Albertlaan..." (conclusies van verwerende partij d.d. 9.12.1983 voor de Vestigingscommissie), dat in latere conclusies verzoeker ten andere zelf enig voorbehoud maakt omtrent dit bijkomend gebied

("... zelfs indien er twijfel zou bestaan over de vraag of de uiterste noordhoek (b.v. Vuurkruisenlaan) moet meegeteld worden, ... (conclusies voor de Commissie van Beroep)"; dat de verwerende partij er verder op wijst dat in het advies van de vestigingscommissie een aantal straten ten andere expliciet werden verworpen omdat ze "dichter bij de bestaande apotheek DEPREZ gevestigd zijn dan bij de geplande" en "dezelfde straten ten andere in het advies van de Commissie van Beroep evenmin werden weerhouden!"; dat de verwerende partij dienvolgens stelt dat ze "geenszins de grenzen van haar souvereine appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door te stellen dat het geheel of een deel van de inwoners van met name genoemde straten niet tot de invloedssfeer van de geplande vestiging behoren, omdat ze hetzij dichterbij de naburige apotheken gelegen zijn, hetzij op deze gemakkelijker zijn aangewezen";

3.1.3. Overwegende dat de verwerende partij in het bestreden besluit van 12 januari 1988 inderdaad stelt : "Reeds dadelijk dient er opgemerkt te worden dat de aanvraag tegenstrijdig is met de algemene beginselen van de spreiding van apotheken zoals omschreven in artikel 1, § 1, van het k.b. van 25.9.1974, voornamelijk onder 1° en 2° : de stad Blankenberge vertoont immers reeds een uitzonderlijke overconcentratie van apotheken die door de vestiging van een nieuwe officina nog zou verergeren"; dat de vestigingscommissie in haar advies van 21 december 1984 beklemtoonde dat de oprichting van een bijkomende apotheek de concentratie van apotheken in het gebied nog zal versterken; dat het "probleem" van de overconcentratie in deze zaak dan ook geen nieuw element was; dat hieruit volgt, zoals onderlijnd door de verwerende partij, dat het bestreden besluit gestoeld is op twee motieven, waaronder het motief van de overconcentratie en dat verzoeker deze redengeving niet heeft bestreden wijl enkel de schending wordt aangevoerd van artikel 1, § 3, a), van voornoemd koninklijk besluit;

3.1.4. Overwegende dat met toepassing van de in de 2° en 3° van § 1 van het koninklijk besluit van 25 september 1974 vermelde criteria - te weten, enerzijds, het voorkomen van een te grote concentratie apotheken op een bepaalde plaats en, anderzijds, het voorzien in de noden van afgelegen woonkernen - het bepaalde in § 3 van artikel 1 een bijkomende apotheek toelaat in de afgelegen woonkern indien zij op een bepaalde afstand van de dichtstbijgelegen apotheek wordt ingeplant en aan de behoeften van een bepaald aantal inwoners tegemoetkomt en dat artikel 1, § 1, 2° en 3°, tot gevolg heeft dat de overheid bij de beoordeling van de aanvraag voor een bijkomende apotheek, waaromtrent beweerd wordt dat ze zal kunnen voorzien in de noden van een afgelegen woonkern, ertoe gehouden is de ligging en de aantrekkingskracht van de in de omgeving bestaande apotheken in haar appreciatie te betrekken; dat de verwerende partij echter niet verplicht is de gevraagde vergunning te verlenen, en de aanvrager geen recht heeft op een vergunning, indien aan de criteria, bepaald in artikel 1, § 2, of § 3, is voldaan omdat zij ook dient rekening te houden met de doelstellingen van de wet;

Overwegende dat het de vergunnende overheid toekomt te oordelen of de geplande apotheek een te grote concentratie van apotheken op een bepaalde plaats zal tot gevolg hebben; dat de overheid hierbij van oordeel kan zijn dat zulke concentratie niet van aard is een meer adequate geneesmiddelenvoorziening te verwezenlijken, zonder dat zulks een bijkomende voorwaarde inhoudt; dat verzoeker niet aantoonde dat die opvatting niet met de werkelijkheid strookt;

3.1.5. Overwegende dat het onder 2° vermeld criterium, namelijk het voorkomen van een te grote concentratie van apotheken op een bepaalde plaats, op een concrete wijze betrokken moet worden bij de beoordeling van elke vestigingsaanvraag afzonderlijk, dat zulks te dezen

is gebeurd, zodat uit wat voorafgaat volgt dat het eerste middel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker in het tweede middel de schending van artikel 1, § 3, a, van het koninklijk besluit van 25 september 1974, de schending van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert "doordat de Staatssecretaris beslist dat verzoeker niet voldoet aan het criterium van art. 1 § 3 a K.B. 25 september 1974, dat de behoefte van 2.500 inwoners moeten worden gedekt, zonder op ook maar enige wijze daarbij rekening te houden met de zekere bevolkingsaangroei en met de langdurige aanwezigheid van kwantitatief zeer grote groepen kampeerders, terwijl bij de beoordeling van het al dan niet voldoen aan het behoeftencriterium redelijkerwijze rekening moet gehouden worden met de zekere expansie van de op de geplande officina aangewezen wijk, terwijl bij de beoordeling van het al dan niet voldoen aan het behoeftencriterium redelijkerwijze rekening moet gehouden worden met de kwantitatief zeer grote groep kampeerders die op de geplande officina zouden aangewezen zijn en terwijl een elementair zorgvuldige overheid minstens met deze appreciatie-elementen dient rekening te houden bij het toetsen van de werkelijkheid aan het behoeftencriterium van art. 1§3a K.B. 25 september 1974";

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij met betrekking tot het tweede middel stelt :

"Meer nog dan de evaluatie van de invloedssfeer van de geplande vestiging (cfr. eerste middel), houdt de beoordeling van het behoeftencriterium en met name het al dan niet rekening houden met onstandvastige en onzekere factoren (bevolkingsgroei, kampeerders, ...) een feitelijke appreciatie in, waarvoor de Raad van State niet bevoegd is zich in de plaats te stellen van de bevoegde overheid. In dat verband dient vooreerst te worden vastgesteld dat het advies van de Commissie van Beroep de factor kampeerders (terecht) niet heeft weerhouden. Verwerende partij stelt vast dat het annulatieberoep van verzoekende partij zich

niet uitstrekt tot voormeld advies. Voor wat de factor bevolkingsgroei betreft, laat verwerende partij gelden dat het middel in feite faalt. Het advies van de Commissie van Beroep, daarin ongetwijfeld gevolgd door verwerende partij, houdt immers terdege rekening met de reële, feitelijke bevolkingsaangroei. Verwerende partij wenst hierbij evenwel aan te stippen dat de bevolkingsaangroei waarvan sprake in punt 2, a), b) en c) van het voormeld advies met de nodige omzichtigheid moet bekeken worden. Immers, de bevolkingscijfers geciteerd in punt 2a) en b) betreffen het vestigingsgebied zoals dat oorspronkelijk was vastgesteld, terwijl de bevolkingscijfers in punt 2c) betrekking hebben op een vestigingsgebied zoals dat post facto door verzoekende partij werd uitgebreid, hetgeen reeds de 'aangroei' van de cijfers verklaart. Anders dan wat verzoekende partij voorhoudt, is het aldus niet zo dat verwerende partij geen rekening zou gehouden hebben met de bevolkingsaangroei doch wel dat verwerende partij geoordeeld heeft dat een aantal inwoners niet behoorden tot de invloedssfeer van de geplande vestiging (cfr. eerste middel)";

3.2.3. Overwegende dat als "inwoners" worden aangewezen de personen die een vast verblijf hebben in een wijk of op een plaats in de omgeving van de geplande apotheek zodat ze in de regel hun geneesmiddelen in deze apotheek kopen; dat bewoners van weekendverblijven en vakantiegangers geen inwoners zijn in de zin van de regeling te dezen toepasselijk; dat kampeerders evenmin een vast verblijf hebben in een gemeente en evenmin "inwoners" zijn in de zin van de reglementering inzake vestiging van apotheken; dat er dan ook met hen geen rekening mag worden gehouden;

Overwegende dat evenmin rekening mag worden gehouden met toekomstige gebeurtenissen; dat het tweede middel ongegrond is;

3.3.1. Overwegende dat verzoeker in het derde middel stelt dat de hoorplicht door de verwerende partij moet in acht genomen worden en dat zijn rechten van verdediging geschonden werden doordat de Staatssecretaris de vergunning weigert op grond van twee overwegingen

waarmtrent hij nooit gehoord werd, terwijl de Staatssecretaris verzoeker de mogelijkheid had moeten bieden zijn stelling uiteen te zetten nopens de twee "feiten" die er blijkens de Staatssecretaris toe leiden dat niet voldaan is aan het behoeftencriterium;

3.3.2. Overwegende dat de verwerende partij met betrekking tot het middel doet gelden wat volgt :

"Immers, de elementen waarvan sprake in huidig middel en met name een aantal straten die t.o.v. de geplande vestiging gelegen zijn 'achter' het Rijks-sportcentrum, zijn wel degelijk het voorwerp van conclusie en debat geweest. Zoals uit de bespreking van het eerste middel is gebleken, is het verzoekende partij zelf die bij conclusie d.d. 9.12.1983 voor de Vestigingscommissie en bij conclusies voor de Commissie van Beroep de betrokken straten tot voorwerp van debat heeft gemaakt, door de genoemde straten gelegen achter het Rijkssportcentrum bij te voegen bij het oorspronkelijk afgebakende vestigingsgebied. Het middel faalt dienvolgens in feite. Bij de bespreking van het eerste middel is tevens gebleken dat het middel ook in rechte niet opgaat aangezien de beslissing van verwerende partij om de met name genoemde straten niet te beschouwen als behorende tot de invloedssfeer van de geplande vestiging, daar ze hetzij dichter bij de naburige bestaande apotheken gelegen zijn, hetzij op deze gemakkelijker zijn aangewezen, geenszins manifest onredelijk was. Bovendien doet verwerende partij opmerken dat verzoekende partij zich wel degelijk kon laten horen voor de onderscheiden Vestigingscommissies en dat laatstgenoemde Commissies ten andere niet als rechtscolleges in de procedure tussenkomen, maar wel als organen van het actief bestuur. Aldus kon verzoekende partij er zich in rechte niet over beklagen dat zij haar standpunt in zijn geheel met inbegrip van de kwestieuze straten, niet heeft kunnen uiteenzetten. Men dient inderdaad in rechte het onderscheid te maken tussen enerzijds de voor de betrokken Vestigingscommissies te volgen procedure om te worden gehoord en anderzijds het latere administratieve stadium, waarin verwerende partij bevoegd is om een administratieve beslissing te nemen zonder gehouden te zijn aan het advies van de Vestigingscommissies. De enige verplichting voor verwerende partij bestaat erin een gemotiveerde beslissing te nemen en wanneer het advies van de Commissie van Beroep moet gevolgd wordt, de motieven aan te geven van die afwijkende beslissing";

3.3.3. Overwegende dat luidens artikel 11 van het koninklijk besluit van 25 september 1974 de aanvrager of zijn raadgever worden gehoord door de vestigingscommissie indien zij erom verzoeken; dat verzoekers raadsman werd gehoord door de vestigingscommissie;

3.3.4. Overwegende dat luidens artikel 13, § 2, van voornoemd koninklijk besluit, artikel 11 van toepassing is op de behandeling van de aanvraag in beroep; dat verzoeker en zijn raadsman werden gehoord door de Commissie van beroep, waarvan het advies gunstig was met betrekking tot verzoekers aanvraag en dat als dusdanig in de plaats komt van het advies van de vestigingscommissie;

3.3.5. Overwegende dat geen bepaling inhoudt dat verzoeker nog dient te worden gehoord door de bevoegde Staatssecretaris of Minister alvorens die een beslissing treft; dat de verwerende partij dan ook terecht stelt dat zij een gemotiveerde beslissing moet nemen en, dat wanneer zij het advies van de Commissie van beroep niet volgt, de motieven voor die afwijkende beslissing moeten worden opgegeven; dat zulks in casu gebeurd is;

3.3.6. Overwegende dat verzoeker de betwisting omtrent de kwestieuze straten en de Koning Albertlaan zelf heeft aangebracht, zoals blijkt uit het administratief dossier; dat het derde middel dan ook niet opgaat;

3.4.1. Overwegende dat verzoeker in zijn vierde middel de schending aanvoert van volgende bepalingen :

"art. 4§3 K.B. nr 78 van 10 november 1967 betreffende de geneeskunst, de uitoefening van de daaraan verbonden beroepen en de geneeskundige commissies, vervangen door de Wet van 17 december 1973, tot wijziging van de wet van 12 april 1958 betreffende de medisch-farmaceutische cumulatie en van het K.B. nr 78 van 10 november 1967 betreffende de geneeskunst, de uitoefening van de daaraan verbonden beroepen en de geneeskundige commissies, zoals gewijzigd bij de Wet 14 mei 1985 tot wijziging van het K.B. nr 78 van

10 november 1967 betreffende de geneeskunst, de uitoefening van de daaraan verbonden beroepen en de geneeskundige commissies, B.S. 6 juli 1985, doordat de betwiste beslissing pas getroffen werd op 12 januari 1988 en betekend werd op 10 februari 1988 alwaar de Commissie van Beroep haar (gunstig) advies verleend had op 16 december 1986, terwijl de Staatssecretaris haar beslissing had dienen te nemen BINNEN DE DRIE MAAND na het advies;"

3.4.2. Overwegende dat artikel 4, § 3, 2°, tweede lid, van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de geneeskunst, de uitoefening van de daaraan verbonden beroepen en de geneeskundige commissies (in zijn gewijzigde versie) luidt als volgt :

"... De Minister neemt zijn beslissing binnen de 3 maand die volgen op het definitief advies";

3.4.3. Overwegende dat de verwerende partij stelt dat de wet in geen sanctie heeft voorzien voor het niet respecteren van voormelde termijn, die alleszins niet, zoals verzoeker beweert, op straffe van nietigheid is voorgeschreven en dat door het verstrijken van de voorgeschreven termijn de Minister gebonden is door een gunstig advies van de Commissie van beroep;

3.4.4. Overwegende dat de termijn, vastgesteld in artikel 4, § 3, van voormeld koninklijk besluit een termijn van orde is die in het belang van de goede werking van het bestuur is ingesteld en waarvan de niet-naleving niet de nietigheid van de ministeriële beslissing tot gevolg heeft; dat aan de hand van de concrete gegevens van de zaak moet worden nagegaan of het tijdsverloop tussen het advies en de ministeriële beslissing als een schending van het beginsel van behoorlijk bestuur kan worden aangemerkt; dat zulks terzake niet het geval is; dat geen wettekst in de gegeven omstandigheden bindende kracht aan gunstig advies van de Commissie van beroep verleent; dat ook het vierde middel ongegrond is;

4. Over de gegrondheid van het beroep in de zaak A. 45.317 en 46.031 met betrekking tot het verlenen van de vestigingsvergunning aan apothekeres Katrien DE PAUW.

4.1. Overwegende dat verzoekers in de zaak A. 45.317 onder meer aanvoeren dat het bestreden besluit genomen werd met machtsoverschrijding door de regels met betrekking tot de vereiste bevolkingscijfers, zoals vastgesteld in artikel 1, §§ 2 en 3, van het reeds vermelde koninklijk besluit van 25 september 1974 niet geëerbiedigd werden; dat zij erop wijzen dat aldus de doelstelling van het voormelde koninklijk besluit miskend wordt, namelijk de al te grote concentratie van officina's en de voorziening in de noden van afgelegen woonkernen nu te Blankenberge voor ongeveer 16.000 inwoners reeds 13 officina's bestaan, wat neerkomt op 1 apotheek voor 1200 inwoners, zodat meteen door het bestreden besluit het persoonlijk en commercieel belang van de tussenkommende partij, Katrien DE PAUW, wordt gediend;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij van haar kant in haar memorie van antwoord stelt dat de aangevochten beslissing duidelijk gesteund is op het advies van de Vestigingscommissie en zich de motieven ervan eigen maakt; dat gezegd advies gunstig is en kennelijk gesteund is op artikel 1, § 3a, van gezegd koninklijk besluit van 25 september 1974, wat aldus het niet eerbiedigen van de norm vervat in artikel 1, § 2, zonder voorwerp maakt, daar artikel 1, § 3a, juist afwijkt van gezegde norm; dat wat de vage beweerdte schending van artikel 1, § 1, betreft, het volgens de verwerende partij duidelijk is dat de vestigingscommissie -en derhalve ook de Staatssecretaris in zijn conforme beslissing- de vestiging heeft toegekend op grond van de uitzonderingsbepaling van artikel 1, § 3a, die er juist op gericht is een goede bedeling te vrijwaren

wanneer de afstand tussen de vestigingen groter is, dat derhalve geen sprake kan zijn van een schending van artikel 1, § 1; dat verzoekers volgens de verwerende partij vergeten dat het hoofddoel van de vestigingswet niet is het bestrijden van een overconcentratie doch wel het waarborgen van een adequate geneesmiddelendistributie, dat de beslissing duidelijk genomen werd met dit doel, wat duidelijk blijkt uit de motivatie van de vestigingscommissie; dat zij aanvoert dat de vestigingscommissie zich wel degelijk bewust was van de bestaande concentratie van apotheken te Blankenberge en aldus in eerste instantie stelde dat de vestiging op grond van artikel 1, § 2, principieel onmogelijk was, doch onmiddellijk daarna wordt aangenomen dat de voorwaarden van artikel 1, § 3a, wel vervuld zijn en dat de vestiging gepland is in een nieuwe wijk, wat de distributie zal ten goede komen; dat ook de Staatssecretaris deze redenering heeft gevolgd en misschien inderdaad het belang van een adequate distributie belangrijker heeft geacht dan de op gemeentelijk vlak bestaande concentratie; dat volgens de verwerende partij deze keuze behoort tot de soevereine en discretionaire bevoegdheid van de Staatssecretaris, dewelke door de Raad van State niet dient of kan worden getoetst; dat de verwerende partij derhalve duidelijk op redelijke wijze kon komen tot de aangevochten beslissing en de Raad van State zich derhalve terzake niet in de plaats kan stellen van de overheid (arrest nr. 22.332 van 10.6.82 inzake CARDOEN en arrest nr. 22.520 van 7.10.82 inzake HOOIJMAIER);

4.3. Overwegende dat de tussenkomende partij in deze zaak aanvoert dat het bestrijden van de overconcentratie niet tot de voorwaarden met betrekking tot de vestiging van een officina behoort en dat er anders over oordelen een toevoeging van de wettelijke regeling zou zijn, dat overigens de eigenlijke bedoeling van de verzoekers niet is "het tegengaan van overconcentratie van apothekers", maar "het indijken van de groeikracht

van een concurrent", dat onder het mom van de verdediging van een algemeen belang noch min, noch meer het eigen commercieel belang van de verzoekende partijen schuilgaat, dat de bestreden beslissing steunend op het positief advies van de Vestigingscommissie één en ander tegen elkaar heeft afgewogen; dat het verslag van 24 juni 1991 van de Vestigingscommissie ook hieromtrent duidelijk is; dat nadat de Vestigingscommissie het standpunt van de inspecteur-generaal-coördinator in verband met de (beweerde) overconcentratie heeft overwogen, de Commissie daaromtrent dan stelt :

"De Commissie stelt vast dat de officina gepland wordt in een nieuwe wijk en dat daardoor de geneesmiddelen distributie adequater, doeltreffender en regelmatig zal gerealiseerd worden.

Aan de voorwaarden, voorzien door art. 1 § 3, littera a) is qua afstand (1 km) en qua bevolkingsbestand (2.500 inwoners) voldaan.

Er is dus zeker geen gevaar voor overconcentratie";

4.4. Overwegende dat verzoeker in de zaak A. 46.031 onder meer de schending aanvoert van artikel 6 en 6bis van de Grondwet (thans de artikelen 10 en 11 van de gecoördineerde Grondwet), van het non-discriminatie-beginsel, doordat aan apothekeres Katrien DE PAUW een vergunning wordt verleend tot het openhouden van een voor het publiek opengestelde officina en verzoeker in gelijke omstandigheden met betrekking tot een gelijke invloedsszone de vergunning geweigerd werd, terwijl verzoeker en Katrien DE PAUW op een gelijke wijze dienden te worden behandeld en er dus onmogelijkerwijze een positieve beslissing vermocht te worden verleend ten aanzien van Katrien DE PAUW en een negatieve ten aanzien van verzoeker;

1.5. Overwegende dat de verwerende partij daaromtrent doet gelden dat het standpunt van verzoeker is te stellen dat de vergunning hem moest worden toegestaan -daartoe stelde hij annulatieberoep in tegen de weige-

ring ten zijner opzichte- en dat derhalve het toekennen aan Katrien DE PAUW discriminatoir is gebeurd; dat ten eerste moet worden gesteld dat de aanvragen niet identiek zijn -niet identieke ligging en verschillende demografische gegevens tussen 1988 en 1991- en dat in de stelling van verzoeker zelf, de discriminatie, zo deze bestaat, ligt in het hem niet toekennen van de vergunning, dat verzoeker zelf stelt :

"verzoeker is dan ook discriminatoir behandeld, alwaar de Staatssecretaris voor Volkgezondheid hem bij beslissing van 12 januari 1988 op grond van niet-bestaande feiten een vergunning weigerde...",

dat zo discriminatie aanwezig is, quod non, deze aanleiding zou kunnen geven tot vernietiging van de weigering, doch niet tot vernietiging van de toekenning, daar waar de stelling van verzoeker er juist in bestaat dat een vestiging op de betrokken plaats diende te worden toegekend; dat het middel tot nietigverklaring in feite niet steunt op artikel 6 (thans 10) en 6bis (thans 11), van de Grondwet, dat verzoeker in feite de vroegere verwerping van zijn aanvraag aanvecht, wat terzake echter niet dienend is, dat het trouwens evident is dat de demografische gegevens tussen beide aanvragen merklijk verschillen, dat de weigering van de hiernieuwde aanvraag van verzoeker steunt op het ontbreken van een invloedssfeer van 2500 inwoners (artikel 1, § 3, van het koninklijk besluit van 25 september 1974), daar waar bij het toekennen van de vergunning aan Katrien DE PAUW, werd geoordeeld dat zij een invloedssfeer van 2603 inwoners bewijst, dat men mag niet vergeten dat de hernieuwde aanvraag van Marc VERPLANCHE dateert van 16 november 1981 en geweigerd werd op 12 januari 1988, dat de aanvraag van Katrien DE PAUW dateert van 30 mei 1984 en werd toegekend op 10 september 1991, dat tussen 16 november 1981 en 10 september 1991 bijna 10 jaar verliepen, hetzij het dubbel aantal van wat vereist is bij artikel 1, § 6, van het koninklijk besluit van 25 september 1974, dat tussen 12 januari 1988 en

10 september 1991 3 jaar en 8 maanden verliepen, wat ook een evidente invloed heeft op de demografische gegevens;

4.6. Overwegende dat artikel 1, § 1, van het koninklijk besluit van 25 september 1974 luidt als volgt :

"De criteria die erop gericht zijn een behoorlijke spreiding van de voor het publiek opengestelde apotheken te organiseren zijn :

- 1° het beperken van het aantal apotheken tot een maximum per gemeente, zoals bepaald in de hiernavolgende paragrafen;
- 2° het voorkomen van een te grote concentratie van apotheken op een bepaalde plaats;
- 3° het voorzien in de noden van afgelegen woonkernen";

dat artikel 1, § 3, van hetzelfde besluit bepaalt :

"In afwijking van het bepaalde in § 2 mag de vestiging van een bijkomende apotheek worden toegestaan :

- a) indien de dichtstbijgelegen apotheek zich op ongeveer 1 km bevindt van de geplande apotheek en indien deze laatste de behoeften dekt van 2.500 inwoners;
...";

4.7. Overwegende dat de verwerende partij de vergunning heeft toegestaan op grond van voormeld artikel 1, § 3, a);

4.8. Overwegende dat, in toepassing van de in de 2° en 3° van § 1, vermelde criteria - te weten, enerzijds, het voorkomen van een te grote concentratie apotheken op een bepaalde plaats en, anderzijds, het voorzien in de noden van afgelegen woonkernen -, het bepaalde in § 3 van artikel 1 een bijkomende apotheek toelaat in een afgelegen woonkern indien zij op een bepaalde afstand van de dichtstbijgelegen apotheek wordt ingeplant en aan de behoeften van een bepaald aantal inwoners tegemoetkomt; dat artikel 1, § 1, 2° en 3°, tot gevolg heeft dat de overheid bij de beoordeling van de

aanvraag voor een bijkomende apotheek, waaromtrent gesteld wordt dat ze zal kunnen voorzien in de noden van een afgelegen woonkern, ertoe gehouden is de ligging en de aantrekkingskracht van de in de omgeving bestaande apotheken in haar appreciatie te betrekken;

4.9. Overwegende dat het de vergunnende overheid toekomt te oordelen of de geplande apotheek een te grote concentratie van apotheken op een bepaalde plaats zal teweeg brengen; dat de overheid hierbij van oordeel kan zijn dat zulke concentratie niet van aard is een meer adequate geneesmiddelenvoorziening te realiseren, zonder dat zulks een bijkomende voorwaarde inhoudt; dat het onder 2° vermeld criterium, namelijk het voorkomen van een te grote concentratie van apotheken op een bepaalde plaats, op concrete wijze betrokken moet worden bij de beoordeling van elke vestigingsaanvraag afzonderlijk; dat de verwerende en de tussenkomenende partij dan ook ten onrechte stellen, dat bij de toepassing van de afwijkingregels van artikel 1, § 3, geen rekening meer dient gehouden te worden met de criteria van artikel 1, § 1, 2° en 3°;

4.10. Overwegende dat de farmaceutische inspecteur in zijn advies van 8 april 1988 stelt :

"Verwijzend naar een vorig advies in een aanvraag voor ongeveer dezelfde plaats is het advies derhalve ongunstig";

dat de inspecteur-generaal in zijn advies van 3 april 1990 stelt :

"Een vorige aanvraag voor dezelfde straat werd geweigerd door de Minister op 12.1.1988 hoewel een gunstig advies uitgebracht werd door de Commissie van Beroep. Sindsdien is de toestand ter plaatse niet noemenswaardig gewijzigd, zodat een bijkomende vestiging in een streek waar reeds overconcentratie is (15.800 inwoners voor 13 apotheken niet verantwoord is";

dat de inspecteur-generaal in zijn bijkomende conclusie van 13 mei 1991 stelt :

"Volgens het dossier bedraagt de bevolking van Blankenberge 16.239 inwoners op 1.1.1990 (15.838 op 1.1.1988). ... Er bestaat evenwel een verschil tussen de farmaceutische toestand in 1988 en 1990 in die zin dat sedert bedoelde ministeriële beslissing, wat betreft het aantal apothekers er DRIE bijkomende adjunct-apothekers zijn, terwijl de totale bevolking slechts met een honderdtal inwoners toegenomen is. Daarbij moet ik erop wijzen dat conform verschillende arresten van de Raad van State (o.a. nr. 32.849 van 27.6.1989) : '... om uit te maken welke de invloedssfeer van geplande vestiging zal zijn, het nodig is de ligging van de bestaande officina's erbij te betrekken'; alsook nr. 29.785 van 21.4.1988 : '... het vervullen van de afstandsvoorwaarde betekent niet dat de inwoners die binnen de afstand dichterbij de geplande officina komen te wonen, zonder meer tot dezer invloedssfeer mogen gerekend worden.' Er bestaat reeds overconcentratie van apotheken in Blankenberge en het openen van een bijkomende apotheek zou deze overconcentratie verergeren (art. 1 § 1)";

dat de Vestigingscommissie en de verwerende partij, die de motivering van de Vestigingscommissie tot de hare heeft gemaakt, ter zake stelt :

"De commissie stelt vast dat de officina gepland wordt in een nieuwe wijk en dat daardoor de geneesmiddelendistributie adequater, doeltreffender en regelmatiger zal gerealiseerd worden. Er is zeker geen gevaar voor overconcentratie";

Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat nergens sprake is van het voorzien in de noden van een afgelegen woonkern;

4.11. Overwegende dat het behoort tot de bevoegdheid van de overheid om in elk geval dat haar wordt voorgelegd, te oordelen of de door een aanvrager geplande apotheek een te grote concentratie van apotheken op een bepaalde plaats zal teweegbrengen en dat de Raad van State niet bevoegd is om zich bij dit oordeel in de plaats van deze overheid te stellen; dat de Raad van

State, belast met de wettigheidscontrole, moet nagaan of de overheid deze beoordeling op redelijke en in rechte en in feite aanneembare redenen heeft gesteund;

4.12. Overwegende dat in de zaak A. 38.575 uit het dossier en de daarin aanwezige plannen blijkt dat er geen sprake is van een nieuwe wijk; dat de "wijk" waarover het gaat, niet nieuw is aangezien hij jaren geleden ook al bestond, en tevens de vraag rijst of het hier om een wijk gaat, en niet eerder dient te worden aangenomen dat het gaat om een gebied van straten van een deel van Blankenberge; dat overigens het ontstaan van een nieuwe wijk niet per se meebrengt dat de inwoners behoren tot een afgelegen woonkern;

4.13. Overwegende dat de standpunten van de Vestigingscommissie en van de verwerende partij in de zaak A. 45.317 in tegenstrijd komt met hun houding in de zaak A. 38.575; dat de beide aanvragen betrekking hadden op een vestiging in dezelfde straat, bijna op dezelfde plaats in die straat; dat aan de situatie in se niets gewijzigd is tenzij dat er een hondertal inwoners meer zijn en ook drie adjunct-apothekers meer; dat einde 1984 de Vestigingscommissie stelt "dat de oprichting van een bijkomende apotheek de concentratie in het gebied nog zal versterken wat indruist tegen de bepalingen van art. 1, § 1, 1° en 2° ..."; dat de verwerende partij stelt dat "reeds dadelijk dient opgemerkt te worden dat de aanvraag tegenstrijdig is met de algemene beginselen van de spreiding van apotheken zoals omschreven in artikel 1, § 1, van het k.b. van 25.9.1974, voornamelijk onder 1 en 2 : de stad Blankenberge vertoont immers reeds een uitzonderlijke overconcentratie van apotheken die door de vestiging van een nieuwe officina nog zou verergeren"; dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord stelt dat de weigering stoelt op twee motieven, waaronder het motief van de overconcentratie;

4.14. Overwegende dat, goed drie jaar later na de weigeringsbeslissing, er bij ongewijzigde omstandigheden blijkbaar geen probleem meer is van overconcentratie; dat tussen de eerste beslissing en de tweede er inderdaad geen wijziging is in de demografische gegevens, tenzij een vermeerdering van de bevolking met een honderdtal inwoners, wat te dezen geen enkele invloed kan hebben; dat met de sterke toename van het gebruikerspotentieel in het toeristisch hoogseizoen geen rekening mag worden gehouden aangezien dergelijke personen niet als "inwoner" in de zin van de toepasselijke reglementering kunnen worden beschouwd;

4.15. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat het onderdeel van het middel van de verzoekende partijen en het middel van schending van het gelijkheidsbeginsel van de verzoekende partij, in de respectievelijke zaken, gegrond zijn;

5. Wat de gegrondheid van het beroep tegen het verlenen van de adreswijziging in de zaak A. 47.141 betreft.

Overwegende dat de vernietiging van de vestigingsvergunning noodzakelijk ook de vernietiging medebrengt van de latere, ook bestreden overbrengingsvergunning; dat de vernietiging van een vergunning immers terugwerkt tot de datum van het verlenen ervan, waaruit volgt dat geen wijziging van adres kan worden toegestaan voor een vergunning die nooit een rechtsbestaan heeft gehad; dat de bestreden beslissing die deze adreswijziging toestaat, moet worden vernietigd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken A. 38.575, A. 45.317, A. 46.031 en A. 47.141 worden gevoegd.

Artikel 2.

Het beroep wordt verworpen in de zaak A. 38.575.

Artikel 3.

Vernietigd worden het besluit van de Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Gehandicaptenbeleid van 10 september 1991 waarbij aan Katrien DE PAUW, apothekeres, vergunning verleend wordt voor het openen van een voor het publiek opengestelde officina te Blankenberge, Hugo Verriestlaan nr. 46 en het besluit van 5 maart 1992 van de Staatssecretaris voor Volksgezondheid waarbij aan Katrien DE PAUW vergunning wordt verleend het adres van haar officina te wijzigen van de

Hugo Verriestlaan 46 te Blankenberge naar de Hugo Verriestlaan 68 aldaar.

Artikel 4.

De kosten van het beroep in de zaak A. 38.575, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de beroepen in de zaken A. 45.317, A. 46.031 en A. 47.141, bepaald op honderd en vier duizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomsten, bepaald op negenduizend frank, komen te laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien januari 1900 achtennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.